

væsenet, at de Oberordnede strax have et Ord at sige ved det første Engagement til Postetaten, vilde jeg mene, at Sagen var mindre betænkelig. Men som Forholdet nu skal ordnes, gaar det ikke an at vedtage denne Slutningsbestemmelse i § 10, thi saa vilde vi ikke faae Andre end Kvinder ind i Postvæsenet, og saavidt vilde de Herrer vel ikke gaa. Vi vilde faae en Mængde kvindelige Rekruter, hvoraf mange vilde komme med Pretention paa at blive antagne i de bedre Pladser, og vi vilde blive nødt til at stoppe dem paa de senere Stadier. Seg anser derfor Bestemmelsen for utilstødelig og vil meget fraraade dens Vedtagelse.

Seg kommer nu til det høist besynderlige Forslag, som gaar ud paa at oprette et Postdepartement. Thi, det er det, som Forslaget i Virkeligheden gaar ud paa. Hvis Forslaget iøvrigt var saaledes, at jeg kunde bruge det, kunde jeg godt acceptere det, som Forslaget gaar ud paa, nemlig Oprettelsen af et Postdepartement. Det foreslaas, at Post og Befordringsvæsenets Overbestyrelse skal udskilles fra Ministeriets andet Departement og underlægges en Generaldirektør, der staar direkte under Indenrigsministeren. Men Sagen er jo, at Postvæsenets Overbestyrelse ikke er under Ministeriets andet Departement, og den har i mange Aar ikke været det. Den blev i 1873 underlagt andet Departement, men saa blev den udfilt derfra først i Fjornerne, og er nu et selvstændigt Departement med en Generaldirektør i Ministeriet, og det er netop det Samme, som dette Forslag gaar ud paa. De ærede Medlemmer have altsaa ikke været heldige med at stille deres Forslag, thi jeg veed godt, at det ikke er det, som de have ment. Vi have allerede et saadant Departement, bestyret af en Embedsmand i Ministeriet, der tilbøds er Generaldirektør, i ethvert Fald er han det af Gavn i sin Funktion. Det forestaas af en Mand, der lønnes som Kontorchef, kaldes Kommitteret og fungerer som Generaldirektør, idet i Virkeligheden Alt, hvad der hører ind under Postvæsenet forterer under ham, men han rangerer under de Folk, der ere ansatte paa Postgaarden. Det er en eiendommelig Stilling for denne enkelte Person, men det er Noget, som kan lempes ved Foranstaltninger, man træffer i Departementet. Den Mand, der skal forestaa Departementet som Chef skal være Generaldirektør, altsaa omtrent det Samme som General-Postdirektør. Det er akkurat det, som her er foreslaaet; altsaa forsaavidt kunde jeg meget godt modtage Forslaget, naar det ellers efter dets Indhold var acceptabelt; men det er det ikke. Der er nemlig vel tre Kontorer, men i det

ene Kontor er der en Expeditionssekretær som Chef, og i de Andre mangler der tilbøds Fuldmægtige; der er i det Mindste en Kontorchef og to Fuldmægtige for lidt; jeg kan altsaa ikke bruge det Apparat; men ellers er det det, jeg har forlangt. Et Postdepartement. Endvidere er der det at bemærke ved Lønningerne, at de bør være ligesom Lønningerne iøvrigt ere i Ministeriet for Departementchefer — med Tillæg som Generaldirektør — for Kontorchefer og Fuldmægtige. Forholdene for Postvæsenets Overbestyrelse ere altid ordnede ved Ministeriets Lønningslov, og der er ingen Grund til at have særlige Positioner her, og ganske særlig ingen Grund for de Herrer til at foreslaa Kontorchefernes Lønning nedsat, hvilket er stet paa dette Forslag. Det kan jeg saaledes ikke tage imod. Endvidere er der adskilligt Andet at bemærke. Seg har ikke Noget imod, at de, der ansættes i Overbestyrelsen, komme til at gjøre praktisk Posttjeneste. Seg anser det for i høi Grad nyttigt, om jeg end ikke i høi Grad sværmer for at se det paa en Lov; thi det kan jo gjøres ved administrative Foranstaltninger, og jeg har foreslaaet det ærede Udvalg en Form, som jeg kunde gaa ind paa, Naar de vilde bevilge Løn til 2 furnummeraire Assistenten i selve Overbestyrelsen, saaledes at to Assistenten altid kunde være ude som tjenstgjørende og modtage deres Løn, var det en Form, som jeg skulde acceptere og det vilde være en fyldestgjørende Form for alle Parter. Det er fuldstændig rigtigt, at Theori og Praxis forenes. Derimod tror jeg ikke, det er rigtigt at sætte praktisk Tjeneste som Villkaar for overhovedet at komme ind i Departementet. Men jeg har ikke, og det er for mig Hovedsagen, stillet noget Uendringssforslag til Lønningerne for Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd for Overbestyrelsens Bedkommende; thi jeg giver Afkald paa at faae dette Forhold ordnet ved denne Lov; det er ikke mig, der har inddraget Forholdet paa denne Lov. Da jeg fremsatte Lovforslaget i Fjor, stod det der ikke; jeg havde sat det ind paa Finantsloven, hvor det hører hjemme, forsaavidt som man ikke vil tage Ministeriets Lønningslov, hvor det tidligere altid har været. Det ærede Udvalg forlangte det inddraget under denne Lov, og jeg svøede det. Nu stemte Folkethinget det ud ved 2den Behandling, og uagtet jeg ikke kan sige Andet, end at det er i høi Grad nødvendigt at komme til en Omordning, særlig af Hensyn til de Personer, der sidde der, kan jeg give Afkald paa det, thi Omordningen vil komme af sig selv. Naar